

Arrest

**nr. 182 267 van 14 februari 2017
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 3 februari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 januari 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 februari 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. J.P. Lips, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 27 december 2016 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 30 december 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker werd gehoord op 13 januari 2017.

1.3. Op 23 januari 2017 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart een Sierra Leoons staatsburger te zijn, afkomstig uit Freetown. U bent moslim en behoort tot de Temne etnie.

U verklaart dat uw dorp tijdens de burgeroorlog door rebellen aangevallen werd, waarna u naar Guinee vluchtte. Na de burgeroorlog keert u met uw familie terug naar Sierra Leone en gaat u in Kissi, Freetown, wonen.

In 2012 vraagt uw neef A.(…) A.(…) K.(…), de Minister van Informatie en Communicatie en speciaal adviseur van de president van Sierra Leone, waarom u niet eerder hulp gevraagd heeft. Om u te helpen, mag u samen met uw gezin intrekken in de woning van uw neef.

Op 2 april 2016 komt u rond 1u-1u30 in de namiddag thuis van uw werk. Bij binnenkomst in de woning, hoort u uw echtgenote schreeuwen in uw slaapkamer. De deur is op slot. U forceert de deur en ziet uw neef A.(…) A.(…) K.(…) die uw echtgenote probeert te verkrachten. U duwt uw neef tegen de muur, waarna hij de kamer verlaat. U gaat samen met uw echtgenote naar het politiekantoor aan Congo Cross, waar u aangifte doet. Er wordt u gezegd de volgende morgen opnieuw naar het politiekantoor te komen. Wanneer u terug naar het politiekantoor gaat, blijkt dat de politie geen onderzoek opgestart heeft. U trekt in bij uw vriend E.(…), terwijl uw echtgenote en de kinderen bij haar familie gaan wonen.

Op 17 juni 2016 wordt u gebeld door uw vriend E.(…). Hij vraagt u naar het politiekantoor aan Congo Cross te komen. Uw vriend vertelt dat hij aangevallen werd door leden van de gangsterbende Clicks, maar dat zij eigenlijk naar u op zoek waren. Uw neef heeft de gangsterbende aangesproken omdat u informatie heeft die zijn politieke carrière kan bedreigen.

In kader van uw asielaanvraag legde u zelf geen documenten neer. De Federale Politie van Zaventem heeft echter een paspoort op naam van K.(…) M.(…) en een brief van de ambassade van Sierra Leone in Peking bezorgd aan het CGVS.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

*U verklaart dat rebellen uw dorp aanvielen tijdens de burgeroorlog (gehoorverslag CGVS, p. 11). Nadat u de mogelijkheid gehad heeft om in uw eigen woorden uw problemen in Sierra Leone te vertellen, gevraagd of u nog steeds problemen had met de rebellen, verklaart u echter **geen problemen meer te hebben met rebellen, maar alleen met A.(…) K.(…)** (gehoorverslag CGVS, p. 12).*

Uw verklaringen met betrekking tot de problemen die u gehad heeft met uw neef A.(…) A.(…) K.(…) komen echter niet geloofwaardig over.

*Volgens uw verklaringen heeft u **4 jaar gewoond op Scan Drive (gehoorverslag CGVS, p. 3) in het huis van uw neef A.(…) A.(…) K.(…)**, nadat hij u dit voorstelde om u te helpen (gehoorverslag CGVS, p. 11 + p. 13). U verklaart eveneens dat u uw neef reeds langer kende, want hij kwam ook uw familie in uw **geboortedorp** opzoeken (gehoorverslag CGVS, p. 13). U bent geboren in Mangabureh, maar u groeide op in Babare Walle (gehoorverslag CGVS, p. 3), waar u eveneens naar school ging (gehoorverslag CGVS, p. 7). Aangezien u 4 jaar ingewoond heeft bij uw neef, werd gevraagd naar wat uw neef u vertelde over zijn politieke carrière, waarop u verklaart dat hij gewerkt heeft als Minister van Informatie, dat hij nu Speciaal Adviseur is van de president en dat hij kandidaat is om leider van APC te worden (gehoorverslag CGVS, p. 13). **Gevraagd wat hij deed voor hij de politiek in ging, verklaart u dat hij een vliegmaatschappij had. Verder gevraagd of hij altijd voor deze vliegmaatschappij gewerkt heeft, weet u dat niet omdat u niet lang bij hem gebleven bent. U kan evenmin vertellen hoe de vliegmaatschappij heet waar uw neef werkte, hoewel u wel een keer op het kantoor geweest bent.** Later tijdens het gehoor nogmaals gevraagd of uw neef ander werk gedaan heeft dan politiek en de betreffende vliegmaatschappij, antwoordt u dat u denkt van niet, want toen u hem ontmoet hebt, was hij in de politiek (gehoorverslag CGVS, p. 17). Uit uw opeenvolgende verklaringen*

blijkt dat **u niet weet dat A.(...) A.(...) K.(...) gewerkt heeft als mijningenieur, dat hij les gegeven heeft aan het Fourah Bay College, Universiteit van Sierra Leone of dat hij een eigen mijn- en geologisch consultancy bedrijf opgericht heeft** (informatie beschikbaar in uw administratief dossier). U verklaart eveneens dat u uw neef pas echt ontmoette toen hij al in de politiek was (gehoorverslag CGVS, p. 17), aangenomen kan worden dat u daarmee bedoelt dat dit het moment was dat u bij hem introk in 2012. **Het is echter weinig aannemelijk dat u niet zou weten welke politieke functie hij op dat moment bekleedde.** U verklaart te weten dat de laatste positie die hij bekleedde deze was van Speciale Adviseur van de President en dat hij eerst aangesteld werd als Minister van Mijnen, waarna hij minister van Informatie werd en daarna Speciaal Adviseur werd (gehoorverslag CGVS, p. 17). Volgens de informatie beschikbaar voor het CGVS **was A.(...) A.(...) K.(...) in 2012, op het moment dat u bij hem introk, echter aangesteld als Minister van Presidentiele en Openbare Zaken** (informatie beschikbaar in uw administratief dossier). Aangezien u meerdere jaren bij uw neef ingewoond heeft en hem reeds kende toen u nog in uw geboortedorp woonde, kan aangenomen worden dat u meer moet weten over de loopbaan van uw neef. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u weinig weet over zijn beroepsactiviteiten en zijn politieke activiteiten. **Het is niet geloofwaardig dat u meerdere jaren bij uw neef A.(...) A.(...) K.(...) ingewoond heeft, waardoor ook geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen in verband met de verkrachting van uw echtgenote in de omstandigheden zoals u deze voorstelt.**

U verklaart voor het CGVS dat uw **echtgenote op 3 april 2016 naar haar familie gegaan is** en dat u uw echtgenote daar voor het laatste hebt gezien (gehoorverslag CGVS, p. 6, 18). U verklaarde voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) echter dat u de **verblijfplaats van uw echtgenote niet kende**, terwijl u wel wist dat de ouders van uw echtgenote in Freetown wonen (verklaring DVZ, p. 6). U legt tegenstrijdige verklaringen af over de verblijfplaats van uw echtgenote na de poging tot verkrachting.

Over de aanval van de gangsterbende Clicks op uw vriend E.(...) kan het volgende opgemerkt worden. U verklaart aanvankelijk dat uw vriend E.(...) u op **17 juni 2016 opbelt** om u te laten weten dat u naar het politiekantoor moet komen omdat hij daar op u wacht (gehoorverslag CGVS, p. 12). Later tijdens het gehoor verklaart u echter dat hij u op **17 april opbelde** (gehoorverslag CGVS, p. 19). Nog later tijdens het gehoor verklaart u echter opnieuw dat uw vriend op **16 juni aangevallen werd en u de daaropvolgende morgen opbelde** (gehoorverslag CGVS, p. 20). Daarenboven verklaarde u tijdens het gehoor dat u **enkel problemen heeft met A.(...) K.(...)** (gehoorverslag CGVS, p. 12). U legt nergens tijdens het gehoor een verband tussen A.(...) K.(...) en de gangsterbende Clicks, **u verklaart enkel dat zij naar u op zoek waren** (gehoorverslag CGVS, p. 12 + p. 19). Tijdens het eerdere gehoor voor de DVZ verklaarde u daarenboven dat het **waarschijnlijk de Clicks** waren (verklaring DVZ, p. 3), maar kan u niet met zekerheid zeggen dat het deze groep was die uw vriend aangevallen heeft. U legt tegenstrijdige verklaringen af over de bende die uw vriend aangevallen heeft en naar u op zoek was.

Ten slotte wordt nog opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw vertrek uit Freetown. U verklaart aanvankelijk **vanaf Wilkinson Road rechtstreeks naar de luchthaven** gegaan te zijn (gehoorverslag CGVS, p. 3). Later tijdens het gehoor verklaart u echter na de aanval op uw vriend **enkele dagen op Benjimin Lane verbleven te hebben voor u wegging uit Freetown** (gehoorverslag CGVS, p. 20). U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw verblijfplaatsen binnen de stad Freetown nadat de feiten plaatshadden.

Er dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen betreffende uw problemen met A.(...) A.(...) K.(...) niet geloofwaardig zijn. Aangezien dit voor u de aanleiding was om uw land te verlaten, kan dan ook geen geloof meer gehecht worden aan uw verklaringen betreffende uw beweerde vervolging in Sierra Leone.

U legt trouwens nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

U verklaart dat uw zus W.(...) B.(...) **in Nederland of zo verblijft** (gehoorverslag CGVS, p. 5). Gevraagd of België uw eindbestemming was, antwoordt u bevestigend (gehoorverslag CGVS, p. 10). Voor de DVZ verklaarde u echter dat u **naar uw zus in Canada zou gaan** (verklaring DVZ, p. 9). Eerder verklaarde u voor de DVZ echter dat uw zus W.(...) B.(...) mogelijk in Nederland of Duitsland was (verklaring DVZ, p. 7).

*Uw dossier bevat een scan van het Sierra Leonese paspoort (nr. E0160381) op naam van K.(...) M.(...) A.(...), uitgereikt op 19 maart 2014, en een brief van de ambassade van Sierra Leone in Peking (beschikbaar in uw dossier). U verklaart tijdens het gehoor deze documenten echter nooit gezien te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 10), hoewel u op de betreffende paspoortfoto staat afgebeeld. U verklaart eveneens nooit in China geweest te zijn (gehoorverslag CGVS, p. 10), terwijl de scan van het paspoort een reisvisum voor China aantoonst. U verklaarde daarenboven dat u met uw eigen paspoort naar België gereisd bent, maar dat D.(...) S.(...), de smokkelaar, uw paspoort afgenomen heeft (gehoorverslag CGVS, p. 9). **U legt valse verklaringen af over het paspoort dat u gebruikt heeft om naar België te reizen.***

U legt zelf geen documenten neer in kader van uw asielaanvraag, die uw verklaringen over uw identiteit, reisweg of asielmotieven ondersteunen.

Omwille van bovenstaande redenen, kan u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiaire beschermingsstatuut worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in samenhang gelezen met de artikelen 2 (recht op leven) en 3 (verbod van foltering) van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en de artikelen 2 (recht op leven), 4 (verbod van foltering en van onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen), 18 (recht op asiel) en 19 (verbod op refoulement) van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, alsook de schending van de zorgvuldigheidsplicht, betwist verzoeker het besluit van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als zou zijn asielrelaas ongeloofwaardig zijn en onderneemt hij een poging om de weigeringsmotieven in dit verband te verklaren of te weerleggen.

Verzoeker benadrukt vooreerst dat zijn identiteit en nationaliteit in essentie niet worden betwist. Hij meent dat hem daarom niet kan verweten worden dat hij in het kader van zijn asielaanvraag frauduleus heeft gehandeld en dat het motief van de bestreden beslissing dat hierop steunt dus niet kan weerhouden worden. Het antwoord op de vraag of hij over een paspoort met Chinees reisvisum beschikte is naar mening van verzoeker verder irrelevant voor de beoordeling van het reëel risico op hardheidsdrempeloverschrijdende mishandeling bij een gedwongen terugkeer naar zijn land van herkomst. Hetzelfde geldt wat betreft zijn eindbestemming. Of dit nu de zus in Nederland of de zus in Canada is verandert niets aan de essentie van zijn verhaal met betrekking tot het reële risico op hardheidsdrempeloverschrijdende mishandeling, aldus verzoeker.

Voorts ontkent verzoeker dat hij zou hebben gezegd dat hij vanuit Benjamin Lane (verzoeker bedoelt vermoedelijk Wilkinson Road) naar de luchthaven Mungi Airport is vertrokken. Hij laat gelden dat de twee vergeleken passages in het gehoorverslag elkaar niet uitsluiten maar elkaar aanvullen en verduidelijkt "verzoekende partij was niet aanwezig toen vermoedelijk de Clicks haar vriend bij hem thuis in Wilkinson Road aanvielen waardoor haar zei dat verzoekende partij niet langer bij hem kon verblijven en meteen voor enkele dagen in Benjamin Lane onderdook."

Vervolgens citeert verzoeker een passage uit de handgeschreven verklaring die bij de vragenlijst werd gevoegd en stelt hij dat hij, in tegenstelling tot wat verwerende partij voorhoudt, hiermee reeds van in den beginne het verband legde "tussen de problemen met speciaal adviseur van de zittende president middels de aanval op zijn vriend waar hij verbleef en de Clicks".

Verzoeker vervolgt zijn betoog stellende "Verwerende partij meent dat de verklaringen van verzoekende partij betreft haar neef bij wie zij vier jaar met haar echtgenote inwoonde ongeloofwaardig zijn omdat

verzoekende partij niet alles weet naast het feit dat de neef een luchtvaartmaatschappij had en in de politiek in de laatste jaren voor haar vertrek de speciale adviseur van de zittende president was. Zij dacht te weten dat hij werk had gedaan in verband met de mijnen als minister in plaats van via consultancy. Verzoekende partij had ook geruchten gehoord over het scheve schaatsrijden van de speciale adviseur van de minister maar wie uit iemands hand eet zoals verzoekende partij uit de hand van haar neef gaat zich niet bemoeien met het privéleven van deze persoon van wie zij afhangt. De aannahme van verwerende partij is minder logisch of vanzelfsprekend en meer hypothetisch dan de verklaringen en houding van verzoekende partij. En hoewel verwerende partij een appreciatiemarge heeft moet zij toch het wetenschappelijke principe dat de best mogelijke verklaring altijd de meest eenvoudige is (Ockham's razor) respecteren. Door dit niet te doen is juist haar interpretatie minder aannemelijk en moet daarom verworpen worden. Dit motief is evenmin dragend."

Tot slot laakt verzoeker dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn nood aan internationale bescherming op grond van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet niet heeft onderzocht. Hij verzoekt de bestreden beslissing om deze reden te vernietigen.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij weliswaar verklaart dat rebellen zijn dorp aanvielen tijdens de burgeroorlog doch stelt thans geen problemen meer te hebben met rebellen, (ii) hij dusdanig weinig weet over de beroepsactiviteiten en politieke activiteiten van zijn neef A.A.K. dat het niet geloofwaardig is dat hij meerdere jaren bij deze neef heeft ingewoond, waardoor evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen in verband met de verkrachting van zijn echtgenote in de omstandigheden zoals hij deze voorstelt, (iii) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over de verblijfplaats van zijn echtgenote na de poging tot verkrachting, (iv) hij tegensprekt over de datum waarop zijn vriend E. werd aangevallen door de gangsterbende Clicks, hij nergens tijdens het gehoor een verband legt tussen A.A.K. en de gangsterbende Clicks en hij ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken bovendien verklaarde dat het waarschijnlijk de Clicks waren maar hij niet met zekerheid kon zeggen dat het deze groep was die zijn vriend aangevallen heeft, (v) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn verblijfplaatsen binnen Freetown na de aanval op zijn vriend, (vi) hij bevestigend antwoordde op de vraag of België zijn eindbestemming was, terwijl hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij naar zijn zus in Canada zou gaan, die nochtans blijkens zijn eerdere verklaringen mogelijk in Nederland of Duitsland was, (vii) hij valse verklaringen aflegt over het paspoort dat hij gebruikt heeft om naar België te reizen en (viii) hij zelf geen documenten neerlegt die zijn verklaringen over zijn identiteit, reisweg of asielmotieven ondersteunen.

2.2.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 23 januari 2017 (CG nr. 1601227), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de

bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke manier hij de artikelen 18 (recht op asiel) en 19 (verbod op refoulement) van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht zodat dit onderdeel van het middel onontvankelijk is.

2.4. De Raad benadrukt vooreerst dat het bewijs van identiteit een essentieel element is in de asielpprocedure. Verzoeker legde in kader van zijn asielaanvraag zelf geen documenten neer. De Federale Politie van Zaventem heeft echter een paspoort op naam van K. M. A. en een brief van de ambassade van Sierra Leone in Peking bezorgd aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot deze documenten overwogen *“Uw dossier bevat een scan van het Sierra Leone paspoort (nr. E0160381) op naam van K.(...) M.(...) A.(...), uitgereikt op 19 maart 2014, en een brief van de ambassade van Sierra Leone in Peking (beschikbaar in uw dossier). U verklaart tijdens het gehoor deze documenten echter nooit gezien te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 10), hoewel u op de betreffende paspoortfoto staat afgebeeld. U verklaart eveneens nooit in China geweest te zijn (gehoorverslag CGVS, p. 10), terwijl de scan van het paspoort een reisvisum voor China aantoonst. U verklaarde daarenboven dat u met uw eigen paspoort naar België gereisd bent, maar dat D.(...) S.(...), de smokkelaar, uw paspoort afgenomen heeft (gehoorverslag CGVS, p. 9). U legt valse verklaringen af over het paspoort dat u gebruikt heeft om naar België te reizen.”* Verzoeker kan bezwaarlijk worden gevolgd waar hij betoogt dat dit motief niet kan weerhouden worden. Het is immers niet omdat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor de beoordeling van zijn asielaanvraag aanvaardt dat verzoeker over de Sierra Leone nationaliteit beschikt dat hem daarom niet zou kunnen verweten worden leugenachtige verklaringen te hebben afgelegd over de door hem gebruikte reisdocumenten. Verzoeker betwist in voorliggend verzoekschrift overigens niet dat het paspoort in kwestie hem toebehoort doch betoogt slechts dat *“Het antwoord op de vraag of verzoekende partij over een paspoort met Chinees reisvisum beschikte verder irrelevant (is) voor de beoordeling van het reëel risico op hardheidsdrempeloverschrijdende mishandeling bij haar gedwongen terugkeer naar haar land van herkomst.”* De Raad benadrukt te dezen evenwel dat van een kandidaat-vluchteling wordt verwacht dat hij zijn volledige medewerking verleent bij het onderzoek van zijn asielaanvraag. Dit houdt onder meer in dat men de waarheid vertelt en de bevoegde autoriteiten niet tracht te misleiden (RvS, 140.264, 7 februari 2005; RvS, 139.311, 14 januari 2005; RvS, 132.743, 22 juni 2004). De vaststelling dat verzoeker niet de waarheid sprak over het paspoort dat hij gebruikt heeft om naar België te reizen, werpt reeds in niet geringe mate een smet op zijn algemene geloofwaardigheid.

Er dient bovendien te worden vastgesteld dat voormeld paspoort op 19 en 20 november 2016 werd afgestempeld in respectievelijk Lungi Airport en Kotoka International Airport, hetgeen meteen de geloofwaardigheid onderuit haalt van verzoekers bewering als zou hij reeds op 19 of 20 juni 2016 Freetown hebben verlaten en vervolgens ongeveer zes maanden in Dubai hebben verbleven (administratief dossier, stuk 1, p. 8 en p. 20). De ongeloofwaardigheid van deze verklaringen wordt overigens andermaal bevestigd door het attest van de ambassade van Sierra Leone in Peking dd. 23 december 2016, waarin wordt gesteld dat de houder van genoemd paspoort een cursus zonne-energie heeft gevolgd in Baoding, China, en dat hij zal terugkeren naar Sierra Leone met vluchten van Hainan naar Brussel en aansluitend van Brussel naar Freetown.

2.5. Daarnaast treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij in diens oordeel dat verzoeker dusdanig weinig weet over de beroepsactiviteiten en politieke activiteiten van zijn neef A.A.K. dat het niet geloofwaardig is dat hij meerdere jaren bij deze neef heeft ingewoond. Met het betoog *“wie uit iemands hand eet zoals verzoekende partij uit de hand van haar neef gaat zich niet bemoeien met het privéleven van deze persoon van wie zij afhangt”* slaagt verzoeker er allerminst in een valabele verklaring te bieden voor het in zijn hoofde vastgestelde manifeste gebrek aan kennis over de persoon bij wie hij vier jaar zou hebben ingewoond. Er wordt overigens niet verwacht dat verzoeker alle details over het privéleven van zijn neef zou kennen. Dat verzoeker, die blijkbaar een dusdanig goede band had met zijn neef dat deze hem samen met zijn gezin liet intrekken diens woning, kan echter wel worden verwacht dat hij kan toelichten hoe de vliegmaatschappij heet die zijn neef had voor hij de politiek in ging, dat hij weet dat zijn neef heeft gewerkt als mijningenieur, dat hij les heeft gegeven aan het Fourah Bay College, Universiteit van Sierra Leone, en dat hij een eigen mijn- en geologisch consultancy bedrijf heeft opgericht, alsook dat hij correct kan duiden welke politieke functie zijn neef bekleedde op het moment dat hij in 2012 bij hem introk. Dat verzoeker deze kennis ontbeert, laat niet toe verder nog enig geloof te hechten aan zijn bewering als zou hij meerdere jaren bij zijn neef hebben

ingewoond. Dienvolgens kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen in verband met de poging tot verkrachting van zijn echtgenote in de omstandigheden zoals hij deze voorstelt.

2.6. De geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen in dit verband wordt bovendien verder onderuit gehaald door de vaststelling dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de verblijfplaats van zijn echtgenote na de poging tot verkrachting. De vaststellingen dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing worden in voorliggend verzoekschrift volledig ongemoeid gelaten zodat ook dit onderdeel van de motivering door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

2.7. Evenmin betwist verzoeker dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de datum waarop zijn vriend E. werd aangevallen door de gangsterbende Clicks: *“U verklaart aanvankelijk dat uw vriend Emmanuel u op 17 juni 2016 opbelt om u te laten weten dat u naar het politiekantoor moet komen omdat hij daar op u wacht (gehoorverslag CGVS, p. 12). Later tijdens het gehoor verklaart u echter dat hij u op 17 april opbelde (gehoorverslag CGVS, p. 19). Nog later tijdens het gehoor verklaart u echter opnieuw dat uw vriend op 16 juni aangevallen werd en u de daaropvolgende morgen opbelde (gehoorverslag CGVS, p. 20).”* Niet alleen slaagde verzoeker er tijdens zijn gehoor door het Commissariaat-generaal aldus niet in eensluidende verklaringen af te leggen over de aanval op zijn vriend E., daarenboven dient te worden vastgesteld dat deze verklaringen evenmin te rijmen vallen met verzoekers uiteenzetting ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken, waar hij op geen enkel ogenblik gewag maakte van het feit dat zijn vriend hem na de aanval zou hebben opgebeld met de vraag om naar het politiekantoor te komen en waar hij zelfs niet met zekerheid kon zeggen dat het de Clicks waren die zijn vriend hebben aangevallen: *“(…) Hierna ging ik naar een vriend. Op een dag kwam mijn vriend terug van de politie. Hij was zwaargewond. Dit kwam waarschijnlijk van de CLICKS (gangsters die in Sierra Leone opereren). Hierdoor wist ik dat mijn leven ook in gevaar is. Ik maande mijn vrouw aan naar haar ouders te gaan om bescherming.”* (administratief dossier, stuk 7). Deze verklaringen staan overigens tevens haaks op verzoekers stelling tijdens het gehoor door het Commissariaat-generaal dat hij zijn echtgenote reeds op 3 april 2016, onmiddellijk na de poging tot verkrachting, naar haar familie heeft gebracht terwijl hijzelf introk bij zijn vriend E. (administratief dossier, stuk 4, p. 12 en p. 18).

Gelet op zijn incoherente verklaringen in dit verband, maakt verzoeker geenszins aannemelijk dat de door hem beweerde aanval van de gangsterbende Clicks op zijn vriend E. daadwerkelijk heeft plaatsgevonden, laat staan dat de bende eigenlijk naar hem op zoek was en dat zij door zijn neef A.A.K. zouden zijn gestuurd. Zo deze aanval zou zijn ingegeven door het feit dat verzoeker informatie had die de politieke carrière van zijn neef kan bedreigen, kan overigens de vraag worden gesteld waarom zijn neef niet onmiddellijk actie zou hebben ondernomen en meer dan twee maanden zou hebben gewacht om verzoeker op deze manier te intimideren.

Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, wordt verzoekers algehele geloofwaardigheid nog verder ondermijnd door volgende vaststellingen: *“Ten slotte wordt nog opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw vertrek uit Freetown. U verklaart aanvankelijk **vanaf Wilkinson Road rechtstreeks naar de luchthaven** gegaan te zijn (gehoorverslag CGVS, p. 3). Later tijdens het gehoor verklaart u echter na de aanval op uw vriend **enkele dagen op Benjamin Lane verbleven te hebben voor u wegging uit Freetown** (gehoorverslag CGVS, p. 20). U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw verblijfplaatsen binnen de stad Freetown nadat de feiten plaats hadden.”* De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift in wezen niet verder komt dan het louter vasthouden aan één versie van de tegenstrijdige verklaringen, hetgeen echter onvoldoende is om de tegenstrijdigheden te herstellen.

2.8. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden,

ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, *quod non in casu* zoals blijkt uit wat voorafgaat. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat is het vluchtrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient er nog op gewezen dat verzoeker niet betwist dat het gegeven dat rebellen zijn dorp aanvielen tijdens de burgeroorlog geen uitstaans heeft met zijn asielmotieven.

2.9. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemmen de artikelen 2 en 3 van het EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2 a) en b) van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het door hem opgediste relaas, toont verzoeker evenmin aan dat hij wordt vervolgd of geïsoleerd door zijn autoriteiten of derden en dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt. Er zijn dan ook geen redenen voorhanden om aan te nemen dat verzoeker in zijn land van herkomst een reëel risico loopt een behandeling te ondergaan in strijd met de artikelen 2 en 3 EVRM en de artikelen 2 en 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Zo verzoeker meent dat in de bestreden beslissing niet wordt gemotiveerd waarom hem de subsidiaire bescherming wordt geweigerd, stelt de Raad vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoonde dat de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Sierra Leone actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Krio machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.11. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.12. In zoverre verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS